

LATEN WE HET NOG EEN KEERTJE OVER DOEN

Blijspel in drie bedrijven

door

JOLANDA VAN DER MEIJDEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LATEN WE HET NOG EEN KEERTJE OVER DOEN** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOLANDA VAN DER MEIJDEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Riek - huisvrouw, weduwe, 60 jaar

Wilma - huisvrouw, getrouwd, 60 jaar

Marie - huisvrouw, gescheiden, 60 jaar

Beb - was kapster, getrouwd, 60 jaar

Coby - advocate, gescheiden, 60 jaar

Vrouw die chauffeur en hoteleigenaresse speelt.

PERSOONBESCHRIJVING:

RIEK: Is een hele vrolijke, positieve vrouw die veel lacht. Weet overal een leuke draai aan te geven.

WILMA: Beetje onzeker type, is gauw bang.

MARIE: Gezellige vrouw, wel een beetje doof, maar dat wil ze zelf niet weten.

BEB: Een echte roddeltante met een vlotte babbel.

COBY: Hardwerkende vrouw die het nogal hoog in haar bol heeft

DECOR:

Het stuk speelt zich grotendeels af in een hotel met uitzicht op het bos. Voor dat decor moeten lakens kunnen hangen met links een bushalte (hokje) en rechts een uitzicht op de weg (asfalt met strepen). Deze lakens komen op bepaalde tijden te hangen zodat het lijkt of men ergens anders is. Het mag best lekker simpel, dat geeft wel een leuk effect. Links is een deur, in het midden achter is een deur en rechts is een deur. Het is hartje zomer.

Het is wel handig bij dit stuk als er vrijwilligers zijn die kunnen helpen bij het decor, regisseur bijv of familie.

TIJD:

Eerste bedrijf: Zaterdagochtend en avond.

Tweede bedrijf: Zondagochtend.

Derde bedrijf: Zondagmiddag/ avond.

SPEELDUUR:

Ongeveer 75 minuten zonder pauzes.

OVER DE AUTEUR: Jolanda van der Meijden. Op 4 juni 1979 werd ik geboren in een klein plaatsje op de Veluwe: Otterlo. Mijn moeder zat daar, net als een aantal andere familieleden, bij de plaatselijke toneelvereniging 'Kunst veredelt'. Al van jongs af aan riep ik: als ik later groot ben, wil ik ook mee doen. Groot ben ik nooit geworden (1,58 m), maar op mijn 16^e kreeg ik wel mijn eerste rol. Ik had toen net de HAVO afgerond. Vanaf die tijd verzijn ik verhalen waar ik graag zelf in mee zou willen spelen en een aantal jaren later ben ik begonnen met het opschrijven van deze verhalen. Inmiddels heb ik Otterlo verruild voor Ede, maar ben wel bij de toneelvereniging gebleven. Daarnaast heb ik een parttime baan, een lieve man, twee (meestal) lieve kinderen en een verzameling huisdieren.

U kunt mij bereiken via: jolanda@vandermeijden.info

EERSTE BEDRIJF

Het is zaterdagochtend, links op het podium hangt een laken met een bushokje erop. Recht staat de bus met 3 rijen van twee en 1 stoel vooraan voor de chauffeur. Het laken met uitzicht op de weg hangt achter de bus.

RIEK: *(op links met koffertje)* Nou, ik ben zo te zien veel te vroeg. Nog geen chauffeur te bekennen. Ik was vanmorgen van de zenuwen al zó vroeg wakker. Ik ben nog nooit alleen op vakantie geweest ziet u. Toen mijn lieve Bram nog leefde gingen we regelmatig een weekendje weg. Nooit ver hoor, maar gewoon even lekker de deur uit. In Nederland valt genoeg te ontdekken zei Bram altijd... en gelijk heeft ie! Onze oudste dochter heeft dit uitstapje voor me geregeld, voor mijn zestigste verjaardag. Wat een schat hè?! Ze vond dat ik weer eens buiten de grenzen van Otterlo moest gaan kijken. Nou, dat vind ik geen slecht idee, ik geniet er nu al van en ik zit nog niet eens in de bus.

CHAUFFEUR: *(op met jasje en pet en een stuur)* Dan zou ik maar gauw instappen, want ik ga nu vertrekken.

RIEK: *(schrok van chauffeur, hersteld zich, verbaasd)* Ben ik dan de enige vandaag?

CHAUFFEUR: Nee hoor, Otterlo is pas de eerste halte. Geef mij uw koffer maar. *(zet koffer achter stoelen, Riek gaat achter in bus zitten. Chauffeur volgt met stuur)* Volgende halte is Harskamp. *(als ze rijden bewegen ze mee met de bochten, remmen etc. Gordijn links gaat dicht. Bus 'rijdt', bocht links, rechts, hobbel, remmen. Gordijn links gaat weer open, weer bij halte, waar nu Beb staat)*

BEB: *(vrolijk)* Ah, daar is de bus al. Die is lekker op tijd. Hopelijk zijn er al mensen in de bus, hebben we tenminste wat te kletsen.

CHAUFFEUR: *(stapt uit)* Geeft u mij uw koffer maar mevrouw dan kunt u al vast instappen.

BEB: Dank u wel, juffrouw. *(stapt in, ziet Riek)* Goedemorgen mevrouw, wat gezellig dat u ook mee gaat! *(gaat schuin voor Riek zitten)*

RIEK: Ken ik u niet ergens van?

BEB: *(kijkt achterom)* Eens kijken... tja, ik ken zoveel mensen, waar komt u vandaan?

RIEK: Uit Otterlo, maar vroeger woonde ik in Bennekom.

BEB: *(enthousiast)* Daar kom ik oorspronkelijk ook vandaan!

RIEK: Maar dan weet ik het! Wij hebben samen op de huishoudschool gezeten.

CHAUFFEUR: *(overdreven alsof hij van niets weet)* Nou, is dat even toevallig zeg! Kom dames, we gaan! Volgende halte Wekerom. *(bus 'rijdt' weer. Doek links gaat dicht. Flink wat bochten, Ben en Riek houden stoel voor hen vast, aantal flinke bochten voor ze remmen bij de volgende halte, doek is weer open. Nu staat Wilma daar. Chauffeur stapt uit)* Geef uw koffer maar mevrouw en stapt u vast in.

WILMA: *(voorzichtig)* Hoe lang rijdt u al met deze bus?

CHAUFFEUR: *(lacht)* Dit is mijn eerste rit mevrouw, maar maakt u zich geen zorgen, ik heb mijn rijbewijs al 2 maanden. *(als ze ziet dat Marie geschrokken een stap achteruit doet, kalmerend)* Het was maar een grapje mevrouw. Ik rij deze route al meer dan 20 jaar en ik heb nog nooit een aanrijding gehad.

WILMA: *(opgelucht)* O, dan is het goed. *(stapt in, groet andere vrouwen die vrolijk terug groeten)*

CHAUFFEUR: *(stapt in)* Volgende halte Ede en dan rijden we door naar bestemming Oosterbeek. *(bus 'rijdt' weer. Gordijn dicht. Vooral Marie houdt zich krampachtig vast)*

BEB: *(achterom tegen Riek)* Volgens mij zat zij ook op de huishoudschool! *(na een aantal bochten en flink remmen bij de volgende halte, gordijn is weer open. Nu staan Coby en Marie daar)*

COBY: *(chagrijnig)* Hè hè, daar is ie dan. Kunnen we eindelijk vertrekken.

CHAUFFEUR: *(stapt uit, vrolijk)* Zo dames, jullie zijn de laatste gasten aan boord. Van hier uit gaan we rechtstreeks door naar onze bestemming. Hebben jullie er zin in?

COBY: Man, schiet nou maar op. *(wil koffer al geven)*

CHAUFFEUR: Nou, nou, u heeft niet het meest ideale humeur voor een vakantie en bovendien... ik ben een vrouw.

COBY: *(ongeïnteresseerd)* Mevrouw dan. En dit kan ik niet echt een vakantie noemen... morgen zijn we al weer thuis.

CHAUFFEUR: Mag ik vragen waarom u eigenlijk mee gaat?

COBY: Cadeautje van de kinderen. Ach, ik gun ze het plezier.

CHAUFFEUR: *(pakt eerst koffer van Marie)* Ik hoop dat u er wel zin in heeft?

MARIE: Wat zegt u?

CHAUFFEUR: *(iets harder)* Laat maar, stapt u maar in. *(zet koffer achter stoelen en pakt daarna die van Coby. Marie en Coby stappen in. Chauffeur volgt en ze vertrekken snel. Het gordijn gaat weer dicht. Het laken van de bushalte wordt nu weggehaald, zodat het decor van het hotel zichtbaar is. Er word ook een balie neergezet. De bus maakt verschillende bochten. Gordijn gaat*

open) Zo, daar is het hotel al dames. Even de bus parkeren. (*erg scherpe bocht naar rechts, Wilma valt bijna van haar stoel*)

WILMA: (*overstuur*) Help, ik ben wagenziek. (*ze remmen hard. Rent als eerste, met hand voor de mond de bus uit*)

CHAUFFEUR: (*gaat staan, rustig tegen andere dames*) Dames, we zijn op onze bestemming gearriveerd. Morgenavond om 7 uur precies sta ik hier weer en dan breng ik u allen weer veilig thuis.

WILMA: Ik ga wel lopen, dank u. (*chauffeur lacht alleen maar en haalt koffers. Iedereen stapt uit en ze kijken rond in het hotel. Ieder lijkt best tevreden behalve Coby. Chauffeur stapt weer in. Doek rechts gaat dicht. Chauffeur snel af, gaat verkleden als hotelmedewerkster en de stoelen worden in een kring gezet met klein tafeltje in het midden. Het laken met uitzicht op weg gaat weg, zodat decor van hotel zichtbaar word. Doek weer open*)

RIEK: Nou, het ziet er best gezellig uit hier.

BEB: Vind ik ook, we zitten hier prachtig, zo aan de rand van het bos.

COBY: (*sarcastisch*) Ja, fijn, twee dagen in een hutje op de hei.

WILMA: Nee, in het bos.

MARIE: Wat?

RIEK: (*lacht*) Dat het hier zo ontzettend gezellig is!

COBY: Is er geen personeel aanwezig om ons in te checken?

RIEK: Ach, dat komt zo vanzelf wel, laten we hier even gaan zitten met z'n allen. (*wijst naar stoelen*)

BEB: Kunnen we gelijk eens even uitzoeken of we nou inderdaad allemaal van de huishoudschool komen. (*gaat zitten, de rest ook, iedereen kijkt verbaasd de kring rond*)

RIEK: Ja hoor, het is zo. Dit is ons groepje van de huishoudschool.

MARIE: Ik heb geen van jullie meer gezien nadat we van school gingen. Wat toevallig zeg, echt leuk!

WILMA: Als je het mij vraagt is dit té toevallig.

COBY: Er werd jou niets gevraagd, maar ik ben het wel met je eens. Mijn kinderen weten echt wel dat ik niet van dit soort reisjes hou en toch boden ze het aan. Daar moet iets achter gezeten hebben.

RIEK: Het zou kunnen dat...

COBY: (*ongeduldig*) Ja?

RIEK: Nou, dat mijn dochter dit georganiseerd heeft. Ik ben net zestig geworden en dit reisje was mijn cadeau. Op zich al leuk natuurlijk, maar als ik erover nadenk... Mijn dochter houdt meestal niet op bij "zomaar" een leuk cadeau. Het zou mij niets verbazen als zij jullie kinderen opgezocht heeft om te vragen jullie hierheen te sturen.

COBY: (*hard*) Wat?

BEB: (*blij verrast*) Meen je dat nou?

WILMA: *(onzeker)* Waarom?

MARIE: *(kon het niet volgen, kijkt vragend rond)* Huh?

RIEK: *(lacht)* Ik geloof dat dit allemaal mijn schuld is dames. Ik praat thuis regelmatig over vroeger en dan vooral over die leuke tijd op de huishoudschool in Ede. Sinds mijn man dood is praat ik er steeds meer over en zij vond het vast een leuk idee om een ontmoeting te regelen. En zeg nou zelf... dat heeft ze toch mooi voor elkaar zo? Niet dan?!

EIGENARESSE: *(op achter met vijf kopjes koffie)* Goedemorgen dames. Het spijt me dat ik zo laat ben, maar ik heb het verzoek gekregen, jullie eerst even de tijd te geven om opnieuw kennis te maken.

COBY: Van wie kreeg u dat verzoek?

EIGENARESSE: Van mevr van Overbeeke, die dit hele weekend georganiseerd heeft.

RIEK: Dus ik had gelijk. Dat is mijn dochter!

BEB: Die dochter van jou vind jou wel heel erg lief, dat ze zoiets voor je regelt. Ik vind het een heel leuk idee en het word vast heel erg gezellig.

EIGENARESSE: Dat denk ik ook. Ze heeft namelijk ook nog een uitstapje voor jullie geregeld.

COBY: *(niet enthousiast)* Jippie, het kan niet op!

EIGENARESSE: *(zet koffie op tafel)* Na de koffie breng ik jullie naar een museum hier vlak bij. Naast dat museum is een restaurant, waar jullie heerlijk gaan lunchen en daarna worden jullie verwacht voor een tochtje over de Rijn.

WILMA: Een tochtje over de Rijn? Hoe bedoelt u dat?

RIEK: *(enthousiast)* We gaan varen, gezellig met de hele club op de boot!

WILMA: *(geschrokken)* Op een boot?

COBY: Je mag ook gaan zwemmen als je dat leuker vindt.

WILMA: Maar ik word hartstikke zeeziek op zo'n boot.

RIEK: Ach welnee joh, dat valt heus wel mee. Je merkt amper dat je op een boot zit, het is maar een rivier, niet de zee.

BEB: *(lacht)* En de kapitein heeft vast wel zakjes aan boord.

WILMA: Je wordt bedankt.

EIGENARESSE: Het komt allemaal heus wel in orde. Ik zal de koffers naar de kamers brengen, dan kunnen jullie rustig van de koffie genieten. *(af achter met gedeelte van koffers)*

MARIE: Heb ik het goed begrepen dat we straks met z'n allen op een boot gaan?

RIEK: Ja, een tochtje over de Rijn.

MARIE: Dat hebben we vroeger toch ook eens met z'n allen gedaan?

BEB: (*lacht*) Ja, maar dan met zo'n snelle boot.

COBY: (*beetje boos*) Een motorbootje ja, van Hendrik. Die zou ons even rustig wat van de omgeving laten zien. Er viel alleen weinig te zien, omdat hij zo hard ging dat we niet eens onze ogen open durfden doen!

RIEK: En boos dat zijn vader later was.

BEB: Ja, maar dat kwam niet alleen omdat hij veel te hard ging, maar vooral omdat Wilma uit de boot gevallen was. Weet je nog?

WILMA: (*geërgerd*) Nee, dat was ik helemaal vergeten, maar gelukkig heb je me er even aan helpen herinneren (*hard*) voordat we straks de boot op gaan!! (*anderen lachen*)

RIEK: Nou we hier toch zo met z'n allen zijn. Ik zou wel eens willen weten wat jullie gedaan hebben na de huishoudschool.

BEB: (*enthousiast*) Da's leuk ja, zullen we maar bij mij beginnen dan?

COBY: Dat is in ieder geval niet veranderd... Beb de prater.

RIEK: O ja, zo noemde we je vroeger altijd.

BEB: (*lacht*) Zo noemen ze me nog steeds! Maar ik ben nu wel moeder van vier schatten van kinderen. Na de huishoudschool ben ik kapster geworden in de zaak van mijn oude buurman. Hij heeft me alles geleerd wat ik weten moest en ik ben met zijn zoon getrouwd. We kregen twee dochters en twee zoons. Die zijn ondertussen allemaal het huis uit en ik ben zelfs al twee keer oma geworden. Mijn oudste dochter heeft zelf twee dochters nu. Ik werk allang niet meer als kapster, maar ik kom nog regelmatig in de zaak, het is er zo gezellig.

COBY: De ideale plek om binnen een uur te weten wat er speelt in het hele dorp.

BEB: Ook dat, maar toevallig heeft mijn man de zaak vijf jaar geleden overgenomen en toen heb ik de boel opnieuw ingericht, veel sfeervoller is het geworden.

RIEK: Ik kom eigenlijk nooit in Harskamp. Ik ben getrouwd met Bram, een aardige boerenzoon uit Otterlo en we hebben daar samen een veehouderij gehad. We hebben drie dochters gekregen, die allemaal zijn gaan studeren. Bram vond het vreselijk dat niemand het bedrijf over kon nemen. Toen hij, vlak na zijn veertigste verjaardag ziek werd, hebben we de hele boel verkocht. Hij is helaas maar drieënveertig jaar geworden. Sindsdien woon ik in een klein huisje midden in het dorp en dat bevalt me prima.

BEB: (*medelevend*) Dus je bent al heel lang weduwe, wat spijtig zeg.

RIEK: Ach, ik red me prima in m'n eentje hoor. Vlak bij mijn huis is het dorps huis en daar komen we regelmatig samen met een groep

vrouwen om te gymmen of bridgen of zo heel gezellig hoor!

EIGENARESSE: (*op achter*) We hebben hier ook kaarten hoor, dus als jullie vanavond zin hebben in een potje bridge?! (*af achter met rest koffers*)

COBY: Ik weet niet hoe dat spel gaat. Ik heb namelijk geen tijd om te gaan zitten kaarten. Ik ben advocate en ik moet keihard werken, nog drie jaar lang.

WILMA: Jij was de enige van ons clubje die mocht gaan studeren, wat waren wij jaloers zeg!

COBY: Tja, mijn ouders waren allebei advocaat en ik was enigszins kind. Ik was dus de enige die in hun voetsporen kon treden.

WILMA: En het is je nog gelukt ook, knap hoor.

COBY: Het was niet makkelijk en het heeft me mijn huwelijk gekost ook. Het is erg hard werken als advocate. Dan ook nog twee kinderen opvoeden met een man die alleen maar op de bank kan liggen met z'n krantje. Die heb ik dus mooi de deur uit gezet zodra de kinderen gingen studeren.

WILMA: (*geschrokken*) Heb jij hem de deur uit gezet?

COBY: Tuurlijk. Het was negentientweeëntachtig en ik was advocate. Ik moest het goede voorbeeld geven. Ik heb naderhand heel wat vrouwen door hun scheiding heen geholpen.

WILMA: (*met afkeer*) Nou, waar je maar trots op kunt wezen. Ik ben getrouwd met Karel en we zijn samen in Wekerom gaan wonen. We hebben vier zoons gekregen. De jongste woont nog thuis. Dit is de eerste keer dat ik zonder mijn gezin op vakantie ga. Ik snapte niet waarom ze me dit cadeau aanboden. Ik zag er ook vreselijk tegenop. Maar nu ik weet dat het eigenlijk een reünie is, vind ik het toch wel erg gezellig.

COBY: Ook aan Wilma is dus in feite niet veel veranderd. Vroeger op school was je ook al zo'n bangerik.

BEB: Dat is wel waar Wilma, maar we hadden wel altijd vreselijk veel lol met jou erbij.

WILMA: (*beledigd*) Leedvermaak heet dat.

BEB: Ach kom, je lag zelf ook regelmatig in een stuit.

WILMA: Naja, dat is inderdaad wel waar ja.

BEB: (*tegen Marie*) Nou weten we alleen nog niet wat er van jou geworden is Marie, behalve dat je niet meer zo'n scharminkel bent als vroeger... wat was je toen mager zeg.

MARIE: En daar hebben jullie ook vreselijk veel lol om gehad, niet soms?! Het is gewoonweg bijzonder te noemen hoeveel grappen jullie daarover verzonnen hebben.

COBY: (*lachend*) Heb je ze geteld?

MARIE: (*serieus*) Ik heb er wel regelmatig nachten van wakker gelegen, dat wel.

RIEK: Echt waar? Dat heb je nooit verteld. Je lachte er zelf ook altijd om.

MARIE: Ach, ik wou ook niet flauw doen.

RIEK: Niet flauw doen? Als we je pestten en je daarmee pijn deden had je het moeten zeggen! (*pakt hand*) Het spijt me oprecht Marie, het was nooit mijn bedoeling je te kwetsen.

WILMA: Het spijt mij ook, ik deed vooral mee omdat ik bang was dat ze anders geintjes over mij zouden maken.

BEB: Het spijt mij ook Marie.

COBY: (*afkeurend*) Jeetje, gaan we hier nou helemaal sentimenteel zitten doen?

BEB: Jij was anders de grootste pestkop van allemaal.

COBY: (*staat op, boos*) O ja?

BEB: (*staat op, boos*) Ja!

COBY: Nou, weet je wat? Ik ga! Ik had al helemaal geen zin in dit uitje en dan zit ik hier ook nog eens opgescheept met een stelletje emotionele, brave huismussen.

BEB: En jij bent een omhooggevallen kakmadam!

RIEK: (*staan, sussend*) Dames, dames, laten we het wel beschaafd houden oké?! We hebben allemaal dit weekend cadeau gekregen van onze kinderen. Dat was een heel lief idee en ik vind dat we moeten proberen er iets van te maken. Vroeger waren we toch ook een leuke groep samen? (*kijkt naar Marie*) Misschien waren we niet altijd even lief voor elkaar, maar we hadden ook veel lol en als het nodig was stonden we altijd voor elkaar klaar, al was het midden in de nacht. (*lachend*) Het liefst zelfs, midden in de nacht. Laten we aan die leuke tijden terug denken en wie weet kunnen we dan nog heel wat lol beleven.

WILMA: (*half huilend*) Goed idee Riek, goed idee.

BEB: Vind ik ook. (*steekt hand toe*) Wat jij Coby?

COBY: (*zucht*) Laten we het maar proberen dan. (*schud hand Beb*)

RIEK: (*tevreden*) Mooi zo!

MARIE: Gelukkig, iedereen weer kalm. Alhoewel, als jullie ruzie maken kan ik jullie wel beter verstaan. (*anderen lachen*)

EIGENARESSE: (*op achter*) Zo dames, zijn jullie er klaar voor?

RIEK: Helemaal!

EIGENARESSE: Mooi, dan gaan we.

WILMA: (*voorzichtig*) Is het misschien mogelijk dat ik na het bezoek aan het museum alvast terug ga naar het hotel?

RIEK, MARIE, BEB en COBY: (*tegelijk*) NEE!! (*allen gaan rechts af*)

en het doek gaat even dicht en weer open. Wilma snel op rechts, gelijk af links. Riek op rechts, roept) Wilma, Wilma, gaat het wel? (houd deur links open)

WILMA: *(vanachter deur)* Nee!

COBY: *(lachend op rechts met Marie en Beb)* Nou, dat was weer ouderwets lachen, Riek had helemaal gelijk!

BEB: *(half lachend)* Het is wel zielig voor Wilma.

MARIE: Ach, ze kan er straks vast ook wel om lachen.

COBY: *(bijna slappe lach)* Laten we hopen dat ze ook kan lachen om dat voorvalletje in het restaurant! *(gaat zitten, lacht nog even door)*

RIEK: Zo is het wel weer genoeg Coby. Wilma kon ook niet weten dat die ober zo snel weer terug zou komen. *(moet zelf ook wel lachen)*

BEB: *(lacht)* En ze kon al helemaal niet weten dat die ober ook nog eens de kok zelf was!

WILMA: *(op links)* Het gaat wel weer geloof ik. *(kijkt de groep rond, anderen durven niet te lachen)* Hebben jullie er geen lol om?

RIEK: *(voorzichtig)* We willen niet weer dat er één van de groep gekwetst word omdat wij zo nodig moeten lachen.

WILMA: We hebben dus wel wat geleerd vandaag. *(lacht)* Maar eigenlijk vind ik dat we er net als vroeger maar gewoon om moeten lachen! Het was immers dolkomisch, niet dan?!

ANDEREN lachen

BEB: O, Wilma, hoe je die kok z'n eten beledigde...

COBY: Terwijl hij precies achter je stond...

MARIE: Om je te bescheuren gewoon!

RIEK: Hoe zei je dat nou precies?

WILMA: *(lachend)* Dat het eruit zag als kattenvoer, maar dan van zo'n slechte kwaliteit dat mijn kat het waarschijnlijk nog niet wilde eten.

EIGENARESSE: *(op achter)* Goedemiddag dames. Hebt u genoten van het uitstapje?

RIEK: Het was heerlijk!

MARIE: Prachtig museum.

COBY: Goed restaurant.

BEB: Ja, met zulk gezellig personeel.

WILMA: Leuke boottocht ook!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto